

Sygn. akt IV Ka 476/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lipca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:	SSO Adam Pietrzak (spr.)
Sędziowie:	SSO Waldemar Majka SSO Sylwana Wirth
Protokolant:	Marta Synowiec

przy udziale Władysławy Kunickiej-Żurek Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 17 lipca 2015 r.

sprawy **A. S.**

syna K. i J. z domu S.

urodzonego (...) w S.

oskarżonego z art. 228 § 3 kk w zw. z art. 12 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Świdnicy

z dnia 10 kwietnia 2015 r. sygnatura akt VI K 369/12

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe związane z postępowaniem odwoławczym, w tym wymierza 380 złotych opłaty za to postępowanie.

Sygn.akt IV Ka 476/15

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 10 kwietnia 2015 r. (sygn.akt VI K 369/12) Sąd Rejonowy w Świdnicy po rozpoznaniu sprawy A. S. oskarżonego o to, że:

1. w okresie miesięcy od stycznia do sierpnia 2004 roku w Ś. woj. (...) działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru będąc dyrektorem Powiatowego Zarządu Dróg w Ś. z/s ul. (...), przekraczając swe uprawnienia i działając tym samym na szkodę interesu publicznego w ten sposób, że przyjął korzyść majątkową jako dyrektor w/w instytucji dokonał zakupu w 2004 roku czyszczących środków chemicznych z firmy (...) z/s w W., których wartość przekraczała

kwotę określoną w Ustawie z dnia 29 stycznia 2004 roku Prawo zamówień publicznych (Dz.U. nr 19 poz. 177 z 2004 roku), łącznej wartości 42099,87 zł w zamian za co od wskazanej firmy przyjął jako korzyść majątkową ustalone uprzednio przedmioty w postaci kamery video nieustalonej marki, odtwarzacz DVD nieustalonej marki, aparatu cyfrowego marki H. P. model (...) serii (...), numer (...) zestawu kina domowego marki L., to jest o czyn z art. 228 § 3 kk w zw. z art. 12 kk,

2. w okresie 2004 roku w Ś. woj. (...) działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru będąc dyrektorem Powiatowego Zarządu Dróg w Ś. z/s ul. (...), przekroczył swe uprawnienia jako funkcjonariuszy publicznych, poprzez wydanie polecenia sporządzenia specyfikacji na zakup środków chemicznych od „(...) „ /s w W. i podżeganie M. W. do poświadczenia nieprawdy co do okoliczności mającej znacznie prawne, poprzez zmianę daty rzeczywiście sporządzanego dokumentu specyfikacji na wcześniejszą - nie kolidującą z datami ostatnich faktur wystawionych przez (...) na zakupione już uprzednio czyszczące środki chemiczne oraz poprzez sporządzenie dokumentacji fikcyjnego przetargu na zakup tych środków o łącznej wartości 42 099,87 złotych - mającego wykazać zgodność zakupu z wymogami Ustawy z dnia 29 stycznia 2004 roku Prawo zamówień publicznych (Dz.U. nr 19 poz. 177 z 2004 roku), nabycia których w rzeczywistości dokonał w 2004 roku w trybie bezprzetargowym, to jest o czyn z art. 231 § 1 kk i art. 18 § 2 kk w zw. z art. 271 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk

3. w okresie od stycznia do października 2004 roku w Ś. woj. (...) działając z góry powziętego zamiaru będąc dyrektorem Powiatowego Zarządu Dróg w Ś. z/s ul. (...), przekroczył swe uprawnienia jako funkcjonariuszy publicznych, działając na szkodę interesu publicznego oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd Starostwa Powiatowego w Ś. w ten sposób, że ustalonemu pracownikowi Zarządu Dróg Powiatowych w Ś. polecił zakupić w placówce handlowej (...) z/s w Ś. tusze do drukarek marki L., które po zakupie wykorzystał do celów prywatnych, po czym wystawione w związku z tym faktury VAT o numerze (...) z dnia 21.01.2004 roku na kwotę 139,37 złotych oraz (...) z dnia 05.10.2004 roku na kwotę 113,61 złotych, przedłożył do zapłaty środków publicznych doprowadzając w ten sposób do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez ich skierowanie do zapłaty ze środków publicznych to jest Zarządu Dróg Powiatowych, powodując w ten sposób stratę w wysokości 252,98 złotych, to jest o czyn z art. 286§1 kk i art. 231§1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk.

I. oskarżonego A. S. uznał za winnego tego, że w okresie od stycznia 2004 roku do czerwca 2004 roku w Ś., woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru pełniąc funkcje publiczną dyrektora Zarządu Dróg Powiatowych w Ś. w zamian za zakup środków czystości przez Zarząd Dróg Powiatowych w Ś. od (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. przyjął od tej Spółki korzyść majątkową w postaci kamery video nieustalonej marki, odtwarzacza DVD nieustalonej marki, aparatu cyfrowego marki H. (...), zestawu kina domowego nieustalonej marki, tj. popełnienia czynu z art. 228 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 228 § 1 kk wymierzył karę 7(siedem) miesięcy pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 kk grzywny w wysokości 10(dziesięć) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100(sto) złotych,

II. uniewinnił A. S. od popełnienia czynu zarzucanego w pkt 2 części wstępnej wyroku,

III. na podstawie 17 § 1 pkt 6 kpk umorzył postępowanie o czyn opisany w pkt 3 części wstępnej wyroku przyjmując, że wyczerpuje ustawowe znamiona czynu opisanego w art. 286 § 3 kk i w zw. z art. 231 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk,

IV. na podstawie art. 69§1 i 2 kk i art. 70§1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby lat 2(dwa),

V. na podstawie art. 63§1 kk na poczet orzeczonej w punkcie I wyroku kary grzywny zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania od dnia 24 kwietnia 2006 roku do dnia 26 kwietnia 2006 roku, przyjmując, iż jeden dzień zatrzymania jest równoważny dwóm dziennym stawkom grzywny,

VI. na podstawie art. 44§1 i 2 kk i art. 195 kkw orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci: faktury VAT nr (...), faktury VAT nr (...), faktury korygującej nr (...) wystawionych przez (...) P. S. i A. (...) sp.

jawna w Ś., koperty pocztowej, gdzie jako adresat występuje (...) w Ś., teczki z zawartością dokumentów związanych z ogłoszeniem przetargu na środki chemiczne wraz z ofertą oraz umową z firmą (...) sp. z o.o. w W., ofert przesłanych z różnych firm za pośrednictwem faxu (...), faktur VAT o nr (...) wystawionych przez (...) sp. z o.o. w W., dokumentów w postaci zestawienia jednostek pracujących i czasu ich pracy w styczniu i lutym 2006 roku, zestawienia ilościowego środków czyszczących, zestawienia środków chemicznych przesłanych z (...) sp. z o.o. w W., dokumentacji o firmie (...), umowy nr (...) pomiędzy (...) a (...), aneksu do umowy nr (...) znajdujących się w aktach sprawy VI K 369/12 i zarządził pozostawienie dowodów rzeczowych w aktach sprawy,

VII. na podstawie art. 44 § 1 kk orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego przechowywanego w magazynie dowodów rzeczowych zarejestrowanego pod pozycją 2 w postaci aparatu cyfrowego marki H. wraz z pudełkiem i zarządził ich zniszczenie,

Powyższy wyrok zaskarżył obrońca oskarżonego na podstawie art. 425§1 i 2 kk oraz art. 444 kpk w części skazującej, to jest w punkcie I części dyspozytywnej wyroku zarzucając na podstawie art. 427§2 kpk oraz art. 438 pkt 1,3 kpk:

1. obrazę przepisu postępowania karnego, która miała wpływ na treść wydanego orzeczenia:

- tj. art. 4 kpk oraz art. 5§2 kpk polegającą na dokonaniu jednostronnej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, przy uwzględnieniu okoliczności przemawiających wyłącznie na niekorzyść oskarżonego, z pominięciem dowodów przemawiających na jego korzyść, przy jednoczesnym pominięciu reguły rozstrzygania wątpliwości na korzyść oskarżonego;

- art. 170 pkt 1 kpk polegającą na dopuszczeniu dowodu z kserokopii,

2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku polegający na nietrafnym przyjęciu, iż:

- oskarżony osobiście dokonywał zamówień środków chemicznych oraz z góry powziętym zamiarem przyjmował korzyści majątkowe od przedstawiciela formy (...) Spółka z o.o.,

- w wynoszonym przez K. K. kartonie znajdował się zestaw kina domowego.

Wskazując na powyższe zarzuty, na podstawie art. 427§1 kk oraz art. 437§1 kk wniósł o:

- zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego A. S. od popełnienia czynu opisanego w punkcie I części dyspozytywnej wyroku,

ewentualnie o:

- uchylene wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna.

Sąd I instancji zgromadził obszerny materiał dowodowy, prawidłowo go ocenił, a wyprowadzone wnioski przekonująco uzasadnił.

Ocena materiału dowodowego zgodna jest z zasadami prawidłowego rozumowania oraz wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego.

Zawarty w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku wywód, w którym sąd rejonowy poddał zgromadzone dowody na okoliczność czynu objętego zarzutem apelacji ocenie pod kątem ich wiarygodności (k-1709-1710 akt sądowych) czyni zadość wspomnianym zasadom i wskazaniom.

Wnioski do których doszedł tenże sąd mieszczą się w granicach swobodnej oceny dowodów, w żadnym wypadku nie można im zarzucić dowolności.

Zasadnie oparł w szczególności sąd I instancji swe ustalenia na zeznaniach świadka A. D., dokumentach w postaci faktur VAT, sporządzonej przez A. D. dokumentacji fotograficznej, wyjaśnieniach oskarżonego z dnia 25 kwietnia 2006 r. posiłkując się nadto relacjami świadków wymienionych i omówionych na wskazanych wyżej kartach uzasadnienia zaskarżonego wyroku.

Dodać należy, iż sąd rejonowy dokonując ustaleń faktycznych prawidłowo zrealizował wytyczne zawarte w uzasadnieniu poprzedniego wyroku sądu odwoławczego w tejże sprawie – wyrok Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 26 kwietnia 2012 r. (sygn.akt IV Ka 276/12):”...o ile przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy nie ustali, że ewidentne przyjęcie przez oskarżonego (tu zastrzeżenia apelacji obrońców oskarżonego są bezskuteczne wobec wyjątkowej mnogości dowodów obciążających) różnego rodzaju sprzętu elektronicznego od firmy (...) Spółki z o.o. miało miejsce w zamian za złamanie konkretnego przepisu prawa, to w takiej sytuacji faktycznej w rachubę należy brać łagodniejszą dla oskarżonego kwalifikację prawną czynu z art. 228§1kk”.

Zawarte w apelacji zarzuty sprowadzają się do polemiki z ustaleniami sądu I instancji opartej na wspomnianej w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku pierwszej wersji zdarzenia, nie przyjętej za podstawę ustaleń faktycznych (k.1708 in fine-k.1709 akt sądowych) nie zawierają argumentów mogących skutecznie podważyć trafność toku rozumowania sądu rejonowego przedstawionego w tymże uzasadnieniu.

Analiza zachowań oskarżonego z punktu widzenia stosownych przepisów prawa dokonana przez sąd rejonowy we wspomnianym uzasadnieniu i przyjęta do poszczególnych czynów, w szczególności czynu z pkt I części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku nie budzą zastrzeżeń.

W świetle okoliczności sprawy i dyrektyw art. 53 kk brak jest w ocenie sądu odwoławczego podstaw do uznania wymierzonej oskarżonemu kary za rażąco niewspółmiernie surową w rozumieniu przepisu art. 438 pkt 4) kpk.

Mając na względzie powyższe sąd okręgowy orzekł jak na wstępie.

Orzeczenie o kosztach oparte jest na przepisie art. 636§1 kpk i art.8 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych.